nud teda ülesäratama efite ei olla ta tegemist leinudki ülestõusmisega, sünnaks tõusnud üles ja hakanud Kõppu Lõna Kui kitse talle jaanud ta Kull Kõpsitama läänud, siis maandanud endast jarnied jäke ja sõimaks olnud Kui ubu ning Rakand siis Reldriste ära, sest ta nihutanud ennast inna Reldri ligemale. Aeg olnud alla läänut.

Teine kord tulnud üks peremees M. K. paadiga üle lahe et otsmad Teed puttem jõuaks, Kui tõuserad ringi jalgsi Käia; vana linna juure maale, losi waremete vastu on tubli järsk meri mõis Rakatt jõlaga mööda mitte jalgadega; tõmmanud jõiduviista losi wareme ääre peale, läinud siis Kohe mõisa teimetama amad asjad ära ning pööranud otsa jälle Koju poole jääw olnud selle aial ka oma müimsid Küresi Kustamas, ilm olnud ilus, meelkne ja tasa Kuiba tules õõlba nagu ikusam suine Juuli Kuu õhtu ehk Kõll Augusti Kuu lõpp olnud; saanud ta wana linna alla jõudnud oma jõiduviista juurde, mehine hakanud paati siis lõkama ei saa waatab mis wiga eks ja näe juur kai Kiwi seisab mees otse paadi ees, ja Kohe hakanud selle ümber linna meri mässama Kuna mujalt maikne olnud

isa ka püüdsteesse, mees nõid olla õmmetuse Holm wälja tulnud või üles leitud, läinud losi jälele Kuulama mis nõnda olla teehtud aga saanud

Lukanud Küll ei lähe ega lähe, ta mõtlenud, saaks ma sit wälja siis oleks maikne ja waga aga mis tehe lähka või Kõhta on ükskõik saanud ta nõnda halga aega mõllanud Kui näinud et asi ei olla paranenud Kenitanud paadi ohelikuga Kiwi külge sinni ja läinud ringi ümber lähe, Koju poole jäänud jenna. Teise hommikul läinud jälle paati ära toema, siis ei olla enam midagi olnud ei mawe mõlle ega juurt Kiwi, Kuid Kergita paati natuke Kõhka, ongi jees; Kaapõlenud seal alati tuled, rahwas ütleb: Wanapagan Kuiwatab Hõbedat ja Kuldu mis losi Reldrites marjul on.

Endisel aial olla Ka ratsaniku walge hobusega losi wareme näähtud luusiwad või ratsatawad.

II jutuke

Wanal hallil aial wõtnud wanapagan nõuuks Wiritse randa omale Kindlust ehitada ja silda üle wäina Kuhu saaresse ehitada / sell aial oli wain palju